

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີສິບແປດ

ເວລານັ້ນ

Jeff Pippenger

2023-12-13

ການດົນໃຈແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊີ້ແຈງຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ດານເຢືອນ ບົດທີສາມ ເປັນຕົວແທນຂອງກົດວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ. ໃນ ເອຊາຍາ ບົດທີຊາວສາມ, ຍິງໄສເພນີແຫ່ງເມືອງຕີໂຣ ຜູ້ທີ່ກະທຳການຜິດປະເພນີກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຄືຍິງໄສເພນີໃນ ພຣະນິມິດ ຜູ້ທີ່ກະທຳການຜິດປະເພນີກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບແຈ້ດ, ຍິງໄສເພນີນັ້ນມີຂໍ້ຄວາມຈາລຶກໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງນາງວ່າ ບາບໂລນໃຫຍ່.

ແລະນາງນັ້ນໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍສົມວ່າງແລະສີແດງເຂັ້ມ, ແລະປະດັບດ້ວຍຄຳ, ຫົນມືຄຳ ແລະໄຂ່ມຸກ, ມີຈອກຄຳຢູ່ໃນມືຂອງນາງ ເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງ ແລະຄວາມໄສໂຄກເປືອນເປີ້ແຫ່ງການຫລິ້ນຊູ່ຂອງນາງ. ແລະເທິງໜ້າຜາກຂອງນາງມີຊື່ຫຼັກຊຽນໄວ້ວ່າ, ຄວາມລືລັບ, ບາບໂລນມະຫານະຄອນ, ແມ່ແຫ່ງບັນດາຍິງແພດ ແລະແຫ່ງບັນດາສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະນິມິດ 17:4, 5.

ກ່ອນປີ 1950, ພົດຈະນານຸກົມພາສາອັງກິດໄດ້ລະບຸຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ ແມ່ຍິງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນສອງຂັ້ນ ຄື ຄຣິດຕະຈັກໂຣມັນຄາທໍລິກ.

ທົ່ວໂລກລ້ວນຮູ້ຫຼັງຈາກຍຸກມັດແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຂອງຄາທໍລິກທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ປີ 538 ຫາ 1798; ວ່າຄຣິດຕະຈັກໂຣມັນແມ່ນຍິງໄສເພນີຜູ້ທີ່ກະທຳການຫຼິ້ນຊູ່ກັບກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ຄຳປະກາດເອກະລາດໄດ້ຖືກຈັດທຳຂຶ້ນເພື່ອເປັນການປະຕິເສດອຳນາດບົກຄອງຂອງລັດທິຄາທໍລິກ ແລະຍັງເປັນ ການປະຕິເສດການບົກຄອງຂອງບັນດາກະສັດຜ່າຍໂລກທີ່ໄດ້ສ້າງຄວາມສຳພັນອັນບໍ່ລົບລຽນກັບຍິງໄສເພນີນັ້ນ. ເອຊາຍາ ບົດ 23 ລະບຸວ່າ ຍິງໄສເພນີນັ້ນຈະຖືກຫຼົງລົ້ມ. ທ່ານຈະບໍ່ເຄີຍພົບຄຳນິຍາມຂອງຍິງໄສເພນີໃນ ພຣະນິມິດ 17 ວ່າເປັນຄຣິດຕະຈັກຄາທໍລິກໃນເຄື່ອງມືຄົ້ນຫາສະໄໝໃໝ່ໃດໆ, ເພາະວ່າພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼດ, ແລະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ນາງຈະຖືກຫຼົງລົ້ມ.

ແລະໃນວັນນັ້ນຈະບັງເກດເຫັນວ່າ ເມືອງຕີໂຣຈະຖືກລົ້ມໄປເຈັດສິບປີ ຕາມຈຳນວນວັນແຫ່ງກະສັດອົງໜຶ່ງ; ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດເຈັດສິບປີ ເມືອງຕີໂຣຈະຮ້ອງເພງເຫຼືອຍິງໄສເພນີ. ຈົ່ງເອົາພິນມາ ແລະຍ່າງອ້ອມເມືອງໄປ ເຈົ້າຍິງໄສເພນີຜູ້ທີ່ຖືກລົ້ມແລ້ວ; ຈົ່ງບັນເລງທຳນອງອັນຫວານຊືນ ຈົ່ງຮ້ອງເພງຫຼາຍໆ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກຈົດຈຳ. ແລະຈະບັງເກດເຫັນວ່າ ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດເຈັດສິບປີ ພຣະຢາເວຈະສະເດັດມາເຄີຍຢາມເມືອງຕີໂຣ ແລະນາງຈະຫັນກັບໄປຫາຄຳຈ້າງຂອງນາງ ແລະຈະກະທຳການໄສເພນີກັບບັນດາອານາຈັກທັງຫຼາຍແຫ່ງໂລກ ທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະສິນຄ້າຂອງນາງ ແລະຄຳຈ້າງຂອງນາງ ຈະເປັນຄວາມບໍ່ລົບລຽນແດ່ພຣະຢາເວ; ມັນຈະບໍ່ຖືກສະສົມໄວ້ ຫຼືກັບສຳຮອງໄວ້; ເພາະສິນຄ້າຂອງນາງຈະເປັນສຳລັບຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ຕາມໜ້າພຣະຢາເວ ເພື່ອຈະໄດ້ກິນຢ່າງພຽງພໍ ແລະເພື່ອເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມອັນທົນທານ. ອີສາຍາ 23:15–18.

ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼດ, ແລະນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ມາ, ຍິງໄສເພນີນັ້ນໄດ້ຖືກຫຼົງລົ້ມ, ແຕ່ໃນວັນສຸດທ້າຍນາງຈະຖືກລະນຶກເຖິງ.

ນາງຖືກລະນຶກເຖິງເມື່ອວັນຊະບາໄຕວັນທີເຈັດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກໃຈມຕີ, ແລະນັ້ນແມ່ນພຣະບັນຍັດຂັດຽວໃນບັນດາພຣະບັນຍັດສິບປະການ ທີ່ຖືກບັນຊາໄວ້ໃຫ້ລະນຶກເຖິງຢູ່ສະເໝີ. ນາງຖືກລະນຶກເຖິງເມື່ອນາງຖືພິນຂອງນາງ, ທ່ອງທ່ຽວໄປຮອບເມືອງ ແລະບັນເລງທຳນອງອັນອ່ອນຫວານ

ແລະເພງຫຼາຍບົດ. ນາງຂັບຮ້ອງເພງຂອງນາງໃນຕອນສັນສຸດຂອງເຈດີສົບປີ,
ຊຶ່ງເປັນວັນເວລາຂອງກະສັດອົງໜຶ່ງ. ກະສັດອົງໜຶ່ງ, ຕາມດາວເດືອນບົດທະສິນ, ແມ່ນອານາຈັກໜຶ່ງ.

ແລະບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ບຸດຫຼານແຫ່ງມະນຸດອາໄສຢູ່, ພຣະອົງໄດ້ມອບສັດບ່າແຫ່ງທັງນາ
ແລະນົກແຫ່ງພຳສະຫວັນໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານ, ແລະໄດ້ຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງເໝືອນພວກມັນທັງໝົດ.
ທ່ານນີ້ແຫຼະຄືຫົວທອງຄຳນັ້ນ. ດາວເດືອນ 2:38.

"ຫົວ" ຫຼື "ກະສັດ" ລ້ວນແຕ່ເປັນສັນຍະລັກຂອງອານາຈັກ. ອານາຈັກທີ່ຖືກແທນໂດຍ
"ວັນເວລາຂອງກະສັດອົງໜຶ່ງ" ແມ່ນ ສະຫະລັດອາເມລິກາ. ສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ເລີ່ມການປົກຄອງໃນຄວາມ
ໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງຕົນໃນຖານະສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ
ເມື່ອບາດແຜຮ້າຍແຮງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຍິງໃສເພນີແຫ່ງບາບີໂລນໃນປີ 1798.
ມັນຍັງດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນຖານະອານາຈັກທີ່ຖືກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ອານາຈັກຕາມຕົວອັກສອນໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີໄດ້ປົກຄອງຢູ່ແທ້ເປັນເວລາເຈດີສົບປີ ຄື
ບາບີໂລນ.

ເບີ້ແມ, ເຮົາຈະສົ່ງໄປ ແລະ ຈະນຳເອົາບັນດາຄອບຄົວທັງໝົດແຫ່ງທິດເໜືອ, ພຣະຢາເວກາວ,
ພ້ອມກັບເນບູກາດເນັດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ແລະ
ເຮົາຈະນຳພວກເຂົາມາຕັ້ງຜ່ານດິນນີ້, ຕັ້ງຊາວເມືອງຂອງມັນ, ແລະ
ຕັ້ງບັນດາປະຊາຊາດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ; ແລະ ເຮົາຈະທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງສົນເຊີງ, ແລະ
ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນທິຕິກຕະລົງ, ເປັນທິເຍາະເຍື້ອ, ແລະ ເປັນທິຮ້າງເປົ່າຕະຫຼອດໄປ. ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ
ເຮົາຈະເອົາສຽງແຫ່ງຄວາມຮືນເຮັງ, ແລະ ສຽງແຫ່ງຄວາມຍືນດີ, ສຽງຂອງເຈົ້າບ່າວ, ແລະ
ສຽງຂອງເຈົ້າສາວ, ສຽງຂອງຫົນໄມ້, ແລະ ແສງຂອງຕະກຽງ ອອກໄປຈາກພວກເຂົາ. ແລະ
ແຜ່ນດິນນີ້ທັງໝົດຈະເປັນທິຮ້າງເປົ່າ ແລະ ເປັນທິຕິກຕະລົງ; ແລະ
ບັນດາປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຈະຮັບໃຊ້ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນເຈດີສົບປີ. ແລະ ຈະເປັນຢ່າງນີ້:
ເມື່ອເຈດີສົບປີຄົບແລ້ວ, ເຮົາຈະລົງໂທດກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະ ປະຊາຊາດນັ້ນ, ພຣະຢາເວກາວ,
ເນື່ອງຈາກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາ, ທັງແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄົນເດຍ, ແລະ
ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນທິຮ້າງເປົ່າຕະຫຼອດໄປ. ເຢເຣມີຍາ 25:9-12.

ບາບີໂລນຕາມຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນໄດ້ປົກຄອງເປັນເວລາເຈດີສົບປີເພື່ອເປັນແບບຢ່າງຂອງອານາຈັກໃນ
ຍຸກສຸດທ້າຍຊຶ່ງຈະປົກຄອງເປັນເວລາເຈດີສົບປີໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກ. ເນບູກາດເນັດຊາ
ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ໄດ້ໃຈມຕິຍຸດສາສນາຄັ້ງ. ການໃຈມຕິຄັ້ງທຳອິດແມ່ນຕັ້ງຢູ່ຮາຄົມ
ແລະໃນເວລານັ້ນເຈດີສົບປີແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງເຢເຣມີຍາກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.
ມັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຕາຍຂອງເບນຊັດຊາ ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດ "ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ"
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງລົງໂທດກະສັດເຢເຣມີຍາຄົມໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຈດີສົບປີ.
ອານາຈັກເຊິ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນ "ວັນແຫ່ງກະສັດອົງດຽວ" (ອານາຈັກດຽວ) ດັ່ງເປັນ
"ເຈດີສົບປີ" ນັ້ນ ຄືບາບີໂລນ; ແລະອານາຈັກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີປົກຄອງຕະຫຼອດເຈດີສົບປີເຊິ່ງສັນຍາ
ລັກໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຍິງໃສເພນີແຫ່ງເມືອງຕີຣຸຖືກລືມນັ້ນ
ຄືສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມົດບົດທະສິນສາມ.
ການປ່ຽນຜ່ານຈາກອານາຈັກທີ່ຫ້າປ່ຽນອານາຈັກທີ່ຖືກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີໃນປີ 1798
ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຈິງທີ່ໄຍຮັນກຳລັງນຳສະເໜີໃນພຣະນິມົດບົດທະສິນສາມ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍື່ນຢູ່ເທິງຫາດຊາຍແຫ່ງທະເລ, ແລະໄດ້ເຫັນສັດຮ້າຍໂຕໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກທະເລ,
ມີເຈດີຫົວແລະສົບເຂົ້າ, ແລະເທິງເຂົ້າຂອງມັນມີສົບມົງກຸດ,
ແລະເທິງຫົວຂອງມັນມີນາມແຫ່ງການໝືນປະໝາດຕຳພຣະເຈົ້າ....
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດຮ້າຍອີກໂຕໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະມັນມີສອງເຂົ້າຄ້າຍດັ່ງລູກແກະ,

ແລະມັນເວົ້າເໝືອນດັ່ງມັງກອນ. ພຣະນິມິດ 13:1, 11.

ຜົງທະເລທີ່ໄຢຮັນຢືນຢູ່ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 13 ເປັນຕົວແທນຂອງປີ 1798.

“ໃນເວລາທີ່ລະບົບພາບາ, ຖືກປັດປ່ອຍຈາກກຳລັງອຳນາດຂອງຕົນ, ຈົນຖືກບັງຄັບໃຫ້ຢຸດເຊົາການຂົນເຮັດ, ໄຢຮັນໄດ້ເຫັນອຳນາດໃໝ່ໜຶ່ງກຳລັງຜຸດຂຶ້ນມາເພື່ອສະທ້ອນສຽງຂອງມັງກອນ, ແລະສືບຕໍ່ດຳເນີນວຽກງານອັນໃຫດຮ້າຍແລະໝືນປະໝາດພຣະເຈົ້າແບບດຽວກັນ. ອຳນາດນີ້, ຊຶ່ງເປັນອຳນາດສຸດທ້າຍທີ່ຈະເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຄຣິດຕະຈັກແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍສັດຮ້າຍໂຕໜຶ່ງທີ່ມີໂຂ້າຄ້າຍລູກແກະ. ສັດຮ້າຍທັງຫຼາຍທີ່ນຳມັນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກທະເລ; ແຕ່ສັດຮ້າຍນີ້ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງການຜຸດຂຶ້ນຢ່າງສັບສົນຂອງຊາດທີ່ມັນເປັນສັນຍາລັກ—ສະຫະລັດອາເມລິກາ.” Signs of the Times, February 8, 1910.

ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນຈາກທະເລໄດ້ຖືກແບ່ງແຍກອອກຈາກສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂດຍຫາດຊາຍຂອງທະເລ. ອານາຈັກທີ່ຫຼົ່ວໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີໃນປີ 1798 (ຊາຍຜົງທະເລ) ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດໃນອະດີດ, ແລະອານາຈັກທີ່ຫຼົ່ວເປັນປະຫວັດສາດໃນອະນາຄົດ. ພວກ Millerites ບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຈິງຂັ້ນ William Miller ໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈເກືອບກັບອຳນາດຂອງມັງກອນແຫ່ງຄວາມນອກຮີດ ແລະຄວາມສຳພັນຂອງມັນກັບອານາຈັກຖັດໄປທີ່ຖືກແທນດ້ວຍສັດຮ້າຍແຫ່ງຄາທອລິກ. ພຣະນິມິດ ບົດ 13 ເປີດເຜີຍເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ພະຍາກອນບອມ, ຊຶ່ງເປັນອຳນາດທີ່ສາມໃນບັນດາສາມອຳນາດທີ່ນຳໂລກໄປສູ່ Armageddon. ເລື່ອງລາວນີ້ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ຊາຍຜົງທະເລໃນປີ 1798.

ສະຫະລັດອາເມລິກາເລີ່ມຕົ້ນປະຫວັດສາດຂອງຕົນດ້ວຍສັນຍະລັກຂອງລູກແກະ, ແຕ່ກໍ່ສິ້ນສຸດປະຫວັດສາດຂອງຕົນໂດຍການເວົ້າເໝືອນດັ່ງມັງກອນ. ປະຫວັດຂອງເຈດີສົບປີໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການຄອບຄອງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນຂັດຽວ ໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສາມ, ເພາະວ່າຂັ້ນໄດ້ຊັບອກທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນຢູ່ໃນປະໂຫຍກດຽວກັນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດຮ້າຍອີກໂຕໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ;
ແລະມັນມີໂຂ້າສອງເຂົ້າເໝືອນລູກແກະ, ແລະມັນເວົ້າດັ່ງມັງກອນ. ພຣະນິມິດ 13:11

ເມື່ອສະຫະລັດອາເມລິກາເວົ້າດັ່ງມັງກອນ, ມັນກໍ່ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດ. ກ່ອນທີ່ມັນຈະບັນລຸການບັງຄັບໃຫມ້ມັດສະການໃນວັນອາທິດ, ບັນດາຄຣິດຕະຈັກໂປຣແຕສແຕນທີ່ເສືອມຈາກຄວາມເຊື່ອຈະມາຮວມກັນ ແລະເຂົ້າຍຶດການຄວບຄຸມທາງການເມືອງເໝືອນລັດຖະບານທີ່ເສືອມຈາກຄວາມເຊື່ອ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາສ້າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ. ເມື່ອການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າລະບຸ (ແລະມັນລະບຸຊ້າໆຢ່າງນີ້) ວ່າພິທີອຸທິດຮູບຄຳຂອງເນບູກາດເນດຊາ ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ມັນກໍ່ລົງໝາຍບອກຈຸດສິ້ນສຸດຂອງເຈດີສົບປີແຫ່ງສັນຍະລັກຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນ. ພຣະທຳດານເືອນ ບົດທີ 1 ຫາ 3 ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 14. ທູດສະຫວັນອົງທີສາມກາຍເປັນຄວາມຈິງທີ່ມີຊີວິດໃນເວລາມຸກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ໃນດ້ານຄຳພະຍາກອນ, ບົດທີ່ໜຶ່ງເຖິງບົດທີສາມໃນພຣະທຳດານເືອນ ເປັນຕົວແທນຂອງເຈດີສົບປີແຫ່ງສັນຍາລັກຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບສາມ. ການທົດສອບເລື່ອງອາຫານທີ່ປາກົດຢູ່ໃນບົດທີ່ໜຶ່ງ, ແລະສັນຍາລັກຂອງເຢໂຮຢາກິມ, ຊື່ບອກວ່າບົດທີ່ໜຶ່ງ, ໃນດ້ານຄຳພະຍາກອນ, ເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາທີ່ທູດອົງທຳອິດໄດ້ຮັບອຳນາດ, ຈະເປັນໃນວັນທີ 11 ສົງຫາ 1840, ຫຼືໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ໃນປະຫວັດສາດຂອງທູດອົງທີສາມ.

ບາບໂລນເປັນຊາດທີ່ປົກຄອງເປັນເວລາເຈັດສິບປີ, ແລະປະເທດນັ້ນກໍເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງສະຫະລັດ. ເຈັດສິບປີຂອງບາບໂລນບໍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງຈົນກະທັ້ງຫຼັງຈາກການອຸທິດຮູບຄໍາຂອງເນບູກາດເນັດຊາຢ່າງຫຼາຍ, ແຕ່ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ເຈັດສິບປີຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກທີ່ເອຊາຢາໃຊ້ໃນບົດທຳອິດສາມ ນັ້ນ ສິ້ນສຸດລົງໃນບົດທຳອິດຂອງດານເອີນ. ເມື່ອວົງດົນຕີຂອງເນບູກາດເນັດຊາບັນເລງດົນຕີສໍາລັບພິທີອຸທິດນັ້ນ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍກໍຖືກບັງຄັບໃຊ້, ແລະໃນເວລານັ້ນ ຍິງໂສເພນເຕີເທິງເທໂຣ ແລະແຫ່ງບາບໂລນ ເລີ່ມຮ້ອງເພງຂອງນາງແກ່ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ໃນຂະນະທີ່ອິດສະຣາເອນທຳກາຍເປັນຜູ້ຫຼົງຖອຍ ກັບການແລະເຕັ້ນລ່າ.

ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ສ້າງຮູບປັ້ນອັນໜຶ່ງດ້ວຍຄໍາ, ສູງຫົກສິບສອກ ແລະ ກວ້າງຫົກສອກ; ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງມັນໄວ້ໃນທົ່ງດູຣາ ໃນແຂວງບາບໂລນ. ແລ້ວກະສັດເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ສົ່ງໃຫ້ໄປເອີ້ນບັນດາເຈົ້ານາຍ, ເຈົ້າເມືອງ, ຜູ້ບັງຄັບກອງ, ຜູ້ພິພາກສາ, ນາຍຄັງ, ທີ່ປຶກສາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່, ແລະ ບັນດາຜູ້ປົກຄອງແຂວງທັງປວງ, ໃຫ້ມາຮ່ວມພິທີຖວາຍຮູບປັ້ນທີ່ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາເຈົ້ານາຍ, ເຈົ້າເມືອງ, ຜູ້ບັງຄັບກອງ, ຜູ້ພິພາກສາ, ນາຍຄັງ, ທີ່ປຶກສາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່, ແລະ ບັນດາຜູ້ປົກຄອງແຂວງທັງປວງ ໄດ້ຖືກຮຽກມາພ້ອມກັນເພື່ອຮ່ວມພິທີຖວາຍຮູບປັ້ນທີ່ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍື່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮູບປັ້ນທີ່ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ. ແລ້ວຜູ້ປະກາດຄົນໜຶ່ງໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງວ່າ, "ບັນດາຊົນຊາດ, ປະຊາຊົນ, ແລະ ພາສາທັງຫຼາຍເອີຍ, ຄໍາສັ່ງນີ້ໄດ້ປະກາດແກ່ພວກທ່ານວ່າ, ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍື່ນສຽງແກ, ປີ, ພິນ, ຊັກບຸດ, ພິນດິດ, ດູນຊິເມີ, ແລະ ເຄື່ອງດົນຕີທຸກຊະນິດ, ພວກທ່ານຈົ່ງໝອບລົງ ແລະ ນະມັດສະການຮູບປັ້ນຄໍາທີ່ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ອອມໝອບລົງ ແລະ ນະມັດສະການ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນກາງເຕົາໄຟທີ່ລືກໄໝ້ຢ່າງຮຸນແຮງໃນທັນທີ." ດັ່ງນັ້ນ ໃນເວລານັ້ນ ເມື່ອປະຊາຊົນທັງປວງໄດ້ຍື່ນສຽງແກ, ປີ, ພິນ, ຊັກບຸດ, ພິນດິດ, ແລະ ເຄື່ອງດົນຕີທຸກຊະນິດ, ປະຊາຊົນທັງປວງ, ບັນດາຊົນຊາດ, ແລະ ພາສາທັງຫຼາຍ ກໍໄດ້ໝອບລົງ ແລະ ນະມັດສະການຮູບປັ້ນຄໍາທີ່ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ. ດານເອີນ 3:1-7.

ໃນ "ເວລາ" ນັ້ນ ຫຼືໃນ "ຊົ່ວໂມງ" ດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິເສດຈະນະມັດສະການຮູບຄໍາທອງ ຈະ "ຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນທ່າມກາງເຕົາໄຟທີ່ລືກໄໝ້ແຮງ." ໜັງສືພຽງເລັກດຽວໃນພຣະຄຳພີເດີມທີ່ມີຄຳຊົງຖືກແປວ່າ "ຊົ່ວໂມງ" ແມ່ນໜັງສືດານເອີນ. ຄຳວ່າ "ຊົ່ວໂມງ" ໃນບົດທຳອິດ ເປັນຕົວແທນເຖິງການມາເຖິງຂອງເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ຄຳວ່າ "ຊົ່ວໂມງ" ຍັງເປັນຕົວແທນເຖິງຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນບົດທຳອິດ ເພາະໃນບ່ອນນັ້ນມັນເປັນສັນຍະລັກເຖິງການເຕືອນເນບູກາດເນັດຊາເຮືອງ "ຊົ່ວໂມງ" ແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງຈະມາ.

ແລ້ວດານເອີນ, ຜູ້ຊົງມີຊື່ວ່າ ເບນເທຊາຊາ, ກໍໄດ້ຕົກຕະລົງຢູ່ເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ, ແລະຄວາມຄິດຂອງທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ທ່ານວຸ່ນວາຍ. ກະສັດຈຶ່ງກ່າວຂຶ້ນວ່າ, "ເບນເທຊາຊາ, ຢ່າໃຫ້ຄວາມຜົນນັ້ນ ຫຼືຄຳແປຂອງມັນ ເຮັດໃຫ້ທ່ານວຸ່ນວາຍເລີຍ." ເບນເທຊາຊາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຜົນນີ້ເກີດແກ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພະອົງ, ແລະຄຳແປຂອງມັນເກີດແກ່ສັດຕູຂອງພະອົງເຖິດ." ດານເອີນ 4:19.

ດານເອີນໄດ້ນຳສະເໜີຄຳເຕືອນແກ່ເນບູກາດເນັດຊາ ເຖິງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງຂອງລາວ ຊຶ່ງຕໍ່ມາເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ປະຕິເສດ. "ຊົ່ວໂມງ" ໃນບົດທຳອິດ ເມື່ອຖືກໃຊ້ອີກຄັ້ງໃນບົດນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ "ຊົ່ວໂມງ" ທີ່ການພິພາກສາໄດ້ມາເຖິງ. ໃນປະຫວັດສາດມົນເລໂຮຕ໌ "ຊົ່ວໂມງ" ທຳອິດໃນບົດທຳອິດ ຈະເປັນຕົວແທນຂອງການມາເຖິງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນປີ 1798. ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ສຳເລັດຜົນເມື່ອການພິພາກສາໄຕ່ສວນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. "ຊົ່ວໂມງ"

ໃນບົດທຣີໃນຕອນຕົ້ນເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານເລື່ອງການພິພາກສາທີ່ກຳລັງຈະມາ
ແລະຕໍ່ມາມັນຖືກນຳໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກວ່າການພິພາກສາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ການໃຊ້ຄຳວ່າ "ຊົ່ວໂມງ"
ຄັ້ງທຳອິດເປັນຕົວແທນຂອງປີ 1798 ແລະການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ແລະການໃຊ້ຄຳຄັ້ງທີສອງເປັນຕົວແທນຂອງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ແລະການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

ໃນໂມງດຽວກັນນັ້ນ ສິ່ງນັ້ນກໍໄດ້ສຳເລັດລົງເທິງເນບຸກາດເນັດຊາ; ແລະທ່ານຖືກຂັບອອກໄປຈາກມະນຸດ,
ແລະໄດ້ກິນຫຍ້າເໝືອນງົວ, ແລະຮ່າງກາຍຂອງທ່ານກໍຖືກນຳຄ້າງຈາກຟ້າສະຫວັນຊຸມຢູ່
ຈົນຜົມຂອງທ່ານຍາວຂຶ້ນເໝືອນຂົນນົກອິນຊີ, ແລະເລັບຂອງທ່ານເໝືອນເລັບນົກ. ດານເຮອນ 4:33.

ດັ່ງນັ້ນ "ຊົ່ວໂມງ" ໃນບົດທຣີຈຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງທັງປີ 1798 ແລະ 1844,
ຊຶ່ງເປັນຈຸດສູນສຸດຂອງຄຳສາບແຊ່ງສອງປະການຂອງ "ເຈັດເທືອ," ທີ່ມີຕຳນານຈັກກະສະຣາເອນຜ່າຍເໝືອ
(ເລີມໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ.) ແລະຜ່າຍໃຕ້ (ເລີມໃນປີ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ.). ຄຳສາບແຊ່ງທັງສອງນັ້ນ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການກະຈັດກະຈາຍ ແລະການເປັນທາດເປັນເວລາສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີ,
ເປັນຕົວແທນຂອງການປະຕິບັດພຣະເລີດຄັ້ງທຳອິດ
ແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນຜູ້ຫັນຫຼັງຈາກພຣະອົງ.
ທັງສອງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຈຸດສູນສຸດຂອງແຕ່ລະອັນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວ
ສານເຕືອນເຖິງການພິພາກສາການສືບສວນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາ,
ຫຼືການມາເຖິງຂອງການພິພາກສາການສືບສວນນັ້ນເອງ.
ການພິພາກສາທັງສອງປະການທີ່ຖືກສະແດງໂດຍຈຸດສູນສຸດຂອງການພິພາກສາ "ເຈັດເທືອ" ທັງສອງນັ້ນ
ຖືກສະແດງໂດຍຄຳວ່າ "ຊົ່ວໂມງ" ໃນພຣະທຳດານເຮອນ ບົດທຣີ.

ໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລືອາຍ, "ຊົ່ວໂມງ"
ເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການໃນເວລາແຫ່ງອວສານໃນປີ 1798,
ເມື່ອທູດອົງທຳອິດໄດ້ມາຮອດ, ແລະ "ຊົ່ວໂມງ" ທີ່ສອງໃນບົດທຣີ
ເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດສູນສຸດຂອງຂະບວນການ, ເມື່ອທູດອົງທີສາມໄດ້ມາຮອດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.
ຂະບວນການມົນເລືອາຍຂອງທູດອົງທຳອິດຖືກຊໍ້າອີກໃນຂະບວນການຂອງທູດອົງທີສາມ, ດັ່ງນັ້ນ ການໃຊ້ຄຳວ່າ
"ຊົ່ວໂມງ" ທັງສອງຄັ້ງໃນບົດທຣີຈຶ່ງຍັງເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງເວລາແຫ່ງອວສານໃນປີ 1989
ແລະຍັງໝາຍເຖິງກົດວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນອກອີກດ້ວຍ.
ຂະບວນການມົນເລືອາຍຂອງທູດອົງທຳອິດໄດ້ປະກາດການເປີດຂຶ້ນຂອງການພິພາກສາສືບສວນ,
ແລະຂະບວນການຂອງທູດອົງທີສາມປະກາດການເປີດຂຶ້ນຂອງການພິພາກສາບັງຄັບປະຕິບັດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍໆແລະຕ່ຳເນື່ອງ, ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກົດວັນອາທິດ,
ແລະສືບຕໍ່ພ້ອມທັງທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຈົນເຖິງການເສດດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສາຂອງພວກເຮົາໃນດານເຮອນບົດທຣີ ແລະຈະສະຫຼຸບການພິຈາລະນາຄຳວ່າ
"ຊົ່ວໂມງ" ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາສົ່ງພວກທ່ານອອກໄປດັ່ງແກະຢູ່ທ່າມກາງຝຸງໝາປ່າ: ສະນັ້ນ ຈົ່ງສະຫຼາດດັງ ແລະ
ບໍ່ລີ້ສູດດັງນັກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງລະວັງຄົນທັງຫຼາຍ: ເພາະເຂົາຈະມອບພວກທ່ານໄວ້ໃຫ້ສະເພາ, ແລະ
ເຂົາຈະໂບຍຕື່ມພວກທ່ານໃນທຳມະສາລາຂອງເຂົາ; ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກນຳໄປຕື່ນເຈັ້ງເລື່ອງ ແລະ
ກະສັດທັງຫຼາຍເພາະເຫັນແກ່ເຮົາ, ເພື່ອເປັນຄຳພະຍານຕໍ່ພວກເຂົາ ແລະ ຕໍ່ຊາວຕ່າງຊາດ.
ແຕ່ເມື່ອເຂົາມອບພວກທ່ານໄວ້ແລ້ວ ຢ່າເປັນກົງວິນວ່າຈະເວົ້າຢ່າງໃດ ຫຼື ຈະເວົ້າຫຍັງ:
ເພາະໃນເວລານັ້ນເອງ ຈະຊົງປະທານແກ່ພວກທ່ານວ່າຄວນເວົ້າຫຍັງ. ເພາະບໍ່ແມ່ນພວກທ່ານເປັນຜູ້ເວົ້າ,
ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະບໍດີຂອງພວກທ່ານຊຶ່ງຕັດຜ່ານພວກທ່ານ. ແລະ
ອ້າຍນ້ອງຈະມອບອ້າຍນ້ອງໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ, ແລະ ພໍຈະມອບລູກ;

ພວກລູກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ທ່ານຖືກປະຫານຊີວິດ. ແລະ
ພວກທ່ານຈະຖືກຄົນທັງປວງກຽດຊັງເພາະນາມຂອງເຮົາ: ແຕ່ຜູ້ໃດອົດທົນຈົນສຸດທ້າຍ
ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ແຕ່ເມື່ອເຂົາຂົ່ມເຫັງພວກທ່ານໃນເມືອງນີ້ ຈົ່ງໜີໄປອີກເມືອງໜຶ່ງ:
ເພາະເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຈະຍັງໄປບໍ່ທົ່ວບັນດາເມືອງຂອງອີສະຣາເອນ
ກ່ອນທີ່ບຸດແຫ່ງມະນຸດຈະມາ. ສາວົກບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າອາຈານຂອງຕົນ, ແລະ ບ່າວໃຊ້ບໍ່ໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງຕົນ.
ສຳລັບສາວົກ ກໍພຽງພໍແລ້ວທີ່ຈະເປັນດັ່ງອາຈານຂອງຕົນ, ແລະ ສຳລັບບ່າວໃຊ້
ກໍພຽງພໍແລ້ວທີ່ຈະເປັນດັ່ງນາຍຂອງຕົນ. ຖ້າເຂົາໄດ້ເອົີ້ນນາຍແຫ່ງເຮືອນວ່າ ເບເອນເຊບູນ,
ເທົ່າໃດຫນ່ວງຈະເອົີ້ນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງນາຍນັ້ນຫນັກກວ່ານັ້ນ? ສະນັ້ນ ຢ່າຢ້ານເຂົາເລີຍ:
ເພາະບ່າວໃຊ້ໃດຖືກປົກຄຸມໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ, ແລະ ບ່າວໃຊ້ໃດຖືກຊ່ອນໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກຮູ້
ສົ່ງທິຣົບອກພວກທ່ານໃນຄວາມມັດ ຈົ່ງເວົ້າສັງນັ້ນໃນແສງສະຫວ່າງ: ແລະ
ສົ່ງທິພວກທ່ານໄດ້ຍິນກະຊົບຂ້າງຫຼັງ ຈົ່ງປະກາດສັງນັ້ນເທິງດາດຟ້າ. ແລະ ຢ່າຢ້ານພວກທີ່ຂ້າໄດ້ແຕ່ຮ່າງກາຍ
ແຕ່ບໍ່ສາມາດຂ້າຈິດວິນຍານໄດ້: ແຕ່ຈົ່ງຢ້ານພຣະອົງຜູ້ຊົງສາມາດທຳລາຍທັງຈິດວິນຍານ ແລະ
ຮ່າງກາຍໃນນະລົກ. Matthew 10:16–28.